

Εσείς αφήνετε το παιδί σας να κοιμηθεί σε

Το

Sleepover ξεκίνησε από την Αμερική τη δεκαετία του 1980. Θεωρείται δικαίωμα του παιδιού. Γρήγορα έγινε «μόδα» σε όλο τον κόσμο. Οι γονείς που το απαγόρευαν τότε, χαρακτηρίζονταν καταπιεστικοί και υπερπροστατευτικοί.

Είναι έτσι ή όχι; Δύο παιδοψυχολόγοι, η μία από την Αθήνα και η άλλη από την Βόρειο Ελλάδα, μιλούν στο Mothersblog με σκοπό να λύσουν τις απορίες μας, αλλά και να μας προβληματίσουν...

Γράφει η **Γεωργία Λινάρδου**

Και τώρα που ζητά να κοιμηθεί στο σπίτι κάποιου φίλου του, τι κάνουμε; Λέμε, φυσικά παιδί μου με το καλό και θα τα πούμε... αύριο ή μας πιάνει πανικός;

Η Ψυχολόγος-Παιδοψυχολόγος, MSc Κατερίνα Τσίτση θέτει επτά κρίσιμα ερωτήματα, όταν την ρωτάμε από πόσο ετών μπορούμε να επιτρέπουμε σε ένα παιδί να κοιμάται με τους φίλους του. Λέει: «Δεν υπάρχει κατάλληλη ηλικία, καθώς το κάθε παιδί είναι διαφορετικό. Είναι σκόπιμο και χρησιμότερο να αναρωτηθούν οι γονείς τα παρακάτω»:

-Είναι εύκολο για το παιδί να ζητήσει αυτό που χρειάζεται και από άλλους ανθρώπους εκτός από τους γονείς;

-Πως συμπεριφέρεται το παιδί, όταν άλλα παιδιά και ενήλικες είναι παρόντες; Είναι γενικά ευγενικό μαζί τους και τους σέβεται;

-Έχει περάσει τη νύχτα μακριά σας προηγουμένως, με ένα συγγενικό για παράδειγμα άτομο; Ήταν εύκολο να μείνει μακριά σας;

-Έχει ευέλικτο ωράριο ύπνου; Αν κάποιο βράδυ δεν κοιμηθεί καλά και αρκετά, ποια είναι η διάθεση και συμπεριφορά του την επόμενη μέρα;

-Κοιμάται συνήθως το παιδί ελεύθερο από εφιάλτες που το ξυπνούν ή νυχτερινούς τρόμους;

-Είναι το παιδί ικανό να αυτοεξυπηρετηθεί; Π.χ. να ντυθεί, να πλύνει τα δόντια του ή να χρησιμοποιήσει την τουαλέτα μόνο του;

Εάν η απάντηση σας είναι θετική στις ερωτήσεις αυτές, τότε είναι πιθανότερο το παιδί να είναι έτοιμο για το πρώτο του sleepover».

Η Κ.Τσίτση εκτιμά πως: «Η διανυκτέρευση στο σπίτι ενός φίλου καλύπτει την ανάγκη του παιδιού για διασκέδαση! Επιπλέον το sleepover απαιτεί ευελιξία από το παιδί και το εξασκεί σε αυτήν, καθώς αναγκάζεται να αφήσει το χώρο του και μαζί και την άνεση του. Το παιδί μαθαίνει!

Πληροφορείται ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ των δύο οικογενειών και άρα μεταξύ των οικογενειών γενικά. Ακόμα, το sleepover είναι μια καλή ευκαιρία για να αυξήσει και να βελτιώσει τις κοινωνικές του δεξιότητες, καθώς επίσης προωθεί και την αίσθηση της ανεξαρτησίας του. Τα παιδιά καταλαβαίνουν ότι μπορούν να μείνουν μακριά από τους γονείς τους, σε ένα σπίτι με διαφορετικούς κανόνες και όρια, στα οποία καλούνται να προσαρμοστούν άμεσα. Καταφέρνουν όλα αυτά, χωρίς τη βοήθεια των γονιών- και μάλιστα μακριά τους -και έτσι ενισχύεται και η

αυτοπεποίθηση τους».

Η Αντιγόνη Γινοπούλου, Ψυχολόγος-Παιδοψυχολόγος, Πιστοποιημένη Θεραπεύτρια της Μεθόδου Tomatis®, εκτιμά από την πλευρά της πως: «Ο ύπνος εκτός σπιτιού καλύπτει την ανάγκη ανεξαρτησίας του παιδιού, διαχωρίζει τον εαυτό του από τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, ενισχύει την αυτοπεποίθηση του, γίνεται πιο διεκδικητικό και εκφράζει με μεγαλύτερη ευκολία τη γνώμη του».

Για την ίδια: «Δεν υπάρχει συγκεκριμένη ηλικία που το παιδί θα είναι έτοιμο να αποχωριστεί το σπίτι του για να κοιμηθεί στο σπίτι φίλου. Εάν το παιδί έχει αποχωριστεί στο παρελθόν τους γονείς για να μείνει σε συγγενικό σπίτι τότε θα είναι πιο εύκολο. Επίσης δυο ακόμα παράγοντες είναι η ανεξαρτησία που νιώθει το παιδί και η ωριμότητα του. Υπάρχουν παιδιά 10 ετών που δεν έχουν αποχωριστεί ποτέ τους γονείς τους και δεν επιθυμούν να μείνουν σε φιλικό σπίτι. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να πιεστεί το παιδί να μείνει εκτός σπιτιού εφόσον δεν το επιθυμεί. Οι γονείς που θα το αφήσουν να διανυκτερεύσει στο σπίτι φίλου θα πρέπει να γνωρίζουν καλά τόσο το παιδί όσο και τους γονείς του και να υπάρχει ένα κλίμα εμπιστοσύνης».

-Πως καταλαβαίνει ένας γονιός αν τις δικές του ανασφάλειες περί κοινωνικοποίησης-ανεξαρτητοποίησης του παιδιού του, τις μετουσιώνει σε... ανάγκες του παιδιού και μέσα σε αυτές εντάσσει και το sleepover;

Η Α.Γινοπούλου απαντά πως: «Όταν ο γονιός πιέζει το παιδί να κάνει πράγματα και να συμπεριφέρεται με τρόπο που δεν επιθυμεί τότε μιλάμε για την ανάγκη και την ανασφάλεια του γονιού που προσπαθεί να την μεταδώσει στο παιδί και όχι για την πραγματική ανάγκη του παιδιού. Η κοινωνικοποίηση είναι μια διαδικασία που ξεκινάει από την ίδια την οικογένεια και απαιτεί χρόνο για την εξέλιξη της. Η γνώση που θα δώσει αρχικά η οικογένεια στο παιδί σε συνδυασμό με την διαρκή ενθάρρυνση είναι δύο βασικά στοιχεία που θα βοηθήσουν την μακρόχρονη πορεία της κοινωνικοποίησης. **Το sleepover αποτελεί περισσότερο στοιχείο ανεξαρτητοποίησης και όχι κοινωνικοποίησης.**».

Το Sleepover δεν αποτελεί πανάκεια...

Η Κ.Τσίτση υποστηρίζει πως: «**Οι γονείς προσπαθούν να προσφέρουν στα παιδιά ευκαιρίες για να μάθουν, να εκπαιδευτούν, να διασκεδάσουν** και να καταφέρουν πράγματα. Όσον αφορά την διαδικασία κοινωνικοποίησης, ο γονιός

ίσως ανησυχήσει ότι κάτι δεν πάει καλά, ότι το παιδί δεν είναι αποδεκτό από τους συνομηλίκους του ή δεν έχει αρκετούς φίλους. Το sleepover μπορεί να φέρει τα παιδιά πιο κοντά.

Μοιράζονται εμπειρίες, το ένα το χώρο του άλλου και οι σχέσεις τους συσφίγγονται. Η κοινωνικοποίηση, ωστόσο, αποτελεί μια φυσική διαδικασία, για την οποία συνήθως δε χρειάζεται να ανησυχούν οι γονείς, καθώς τα παιδιά έχουν πολλές ευκαιρίες καθημερινά (σχολείο, εξωσχολικές δραστηριότητες, παιδική χαρά) για να συναντήσουν άλλα παιδιά, να κάνουν φίλους και να αλληλεπιδράσουν.

Στην περίπτωση που πραγματικά το παιδί δυσκολεύεται στην αλληλεπίδραση του με άλλα παιδιά -και έτσι ο γονιός εύλογα ανησυχεί- και πάλι το sleepover δεν αποτελεί πανάκεια. Είναι χρησιμότερο τότε να δοθεί προσοχή στην πιθανότητα η δυσκολία να σχετίζεται για παράδειγμα με την έλλειψη κοινωνικών δεξιοτήτων ή την παρουσία κοινωνικού άγχους».

Πηγή: mothersblog.gr